

DVA MUŽOVÉ JEDNÉ ŽENY

Angl. napsal George Barr McCutcheon. Přeložil J. J. Řežábek

"Nepochopil jste zrovna to, co chci říci," pokračoval vytrvale Freddie, skřípiv pohodlně své nohy. "Pokoušel jsem se, abych si to ulehčil."

Myslíte, že by si měla vzít vás?"

"Ano, právě tak. Jak jste důvtipný?"

"Avšak mluví se o tom, že jste zasnouben se slečnou Rodneyovou," namítl Brock, ovládaje se již zeela.

"To je právě lea vtip, pane Mederoft! Nejsme ve skutečnosti zasnoubeni — ale skoro. Víte, abych pravdu řekl, dostali jsme se až k tomu bodu, kdy skutečně jest na mně, abych o tom promluvil s jejím otcem. Ale na štěstí jsem to nečinil!"

"Na štěstí?"

"Ano; to by mě bylo zavázalo, nahlížíte? Byl jsem zasnouben na zkoušku více než dvanaáctkrát, avšak nikdy přímo u otec děvčete. Nyní však, nemyslíte, že vám řeknu, že jsem změnil své mínění o Kateřině? Jest veselá a dobrá povaha, avšak není právě podle mého vkusu. Myslil jsem, že jest, avšak — nu, však víte sám, jak je to. Srdce jest zatraceně podivně ustrojeno. Moje odcelo ke Constance za poslední dva dny. Jste její švagr a jste docela dobrý muž. Potřebuji vaši pomoci. Mám dostatek peněz a moje rodina počívá vynikajícího postavení ve Spojených Státech. Mohu o ní pečovat tak, jakou péči si zaslouží. Ne malinký, staromódní byt o šesti světnicích pro ni. Ale ovšem, rozumíte, nemohu právě skončit sám tu věc s Kateřinou, protože myslí si, že dosud jest u mne pevně zakotvena. Věc, která musí být rozhodnuta, jest tato: Jak nejlépe mohu nechat Kateřinu a vzít si Conii, abych se nedostal do zoufalé situace? Jsem kavalír, víte, a nemohu učinit nic tak naprosto špatného. A ani nechci. Jsem jist ve svém srdci, že Conie u mne stojí. Mohl bych naučit ji, aby lépe rozuměla, kdybych měl jen trochu příležitosti. Avšak člověk nyní nemůže k ní se dostat. Nemyslíte, že staráte se o člena své rodiny až přespříliš? Ale, nač jsem chtěl táznit se vás jako přítele, jest vlastně toto: Ztratíte za mne dobré slovo, kdykoli budete mít příležitost? Uvynám si to s Kateřinou zcela dobře sám. Ovšem, rozumíte, nechci rozlučit s Kateřinou, dokud nebudu úplně jist Conancí. Jsem hostem rodiny Rodneyovy, jak víte. Bylo by to naprosto neslušné ode mne. Nikoli, pane, nejsem s lidí toho druhu. Neměl bych ani pomyslet na skončení všeho s Kateřinou, dokud jsme oba hosty jejího otece. Počkám do konce příštího týdne."

Brock klidně poslechl a zpočátku bavilo jej dokonale toto duchaplné vyznání. Když však vrtkavý mládenec pokračoval, jeho cit změnil se v rozhořčení a konečně v ošklivost. Brock svrástil brvy. Jen stěží přemáhal chut dát krajanovi něco na pamětnou. Nikdy ve svém životě nedýsel tak upřímně, chladnokrevně vyznání jako to, které učinil nesmířelný Newyorčan. Ke konci velký Newyorčan viděl jenom směšnou strážku postavení malého Newyorčana. Mimo to, byl to neškodný egoista, od něhož nemohla očekati žádná dívka příliš velkého věku. Zábělo na tom málo, která to byla dívka, ale žádná nemohla doufat v jeho lásku ani snažit se ji udržeti. "Jest to jeden exemplář vznešené newyorské třídy společenské," přemítal Brock. "Marnivý, domyšlivý boháč! V mém drahém New Yorku jest na tisíce takových, jako on — nesvdomitých, degenerovaných, poživacných synů zahálky, vycovaných v koleji, ale sprostých zvířátek, které mohou koupiti si vše a zahoditi to potom dle své libosti. Nemají žádných způsobů, ani znalostí, jak zamírovati se do hodné dívky. Nejsou k tomu vycováni. Není to pro jejich popletené mozky, aby rozeznávali mezi děvčetem ze sboru, které podléhá hrubému útoku a urozenou dívkou, o kterou nutno se nechat. Nemějí analyzovati, nejsou schopni citu! A takový nemoudrý, egoistický omezenec sedí tu právě a žádá mne, abych mu pomohl k díve, kterou sám miluji! Dobrý Bože! Co ještě přijde?" Změnil roztočeného Ulstervelta způsobem, který mohl způsobiti podráždění a konečně vysnāl se mu do obličeje. Představil si ho, jako milovníka Constance! Ona, zhořžovaná hodná, krásná, nedostupná! Bylo to hrozné směšné.

"Ach, já řku, pane," zvolal Freddie, když zazněl Brockův smích, "nesmějte se! Není to žert."

"Na mou duši, Ulstervelte," odvětil Brock, s velkodušným úsměvem, "neřekl jsem, že to je žert. Vy —"

"Nuže, proč se smějete? Slyšel jste věru něco?" pronesl zlostně. Brock díval se upně do červeného, chlapeckého obličeje svého společníka. Pohled jeho byl tvrdý jako kov, tvrdý proto, že podlamoval naději dítěte, oloupeného o jeho bohatství.

"Hleďte, Ulstervelte," pravil s náhlou vážností, "žádal jste mne o pomoc. Ale není způsobu, jak byste již obdržel."

"Prosím za odpustění. Nemíním být drzým," odvětil Freddie. "Avšak já řku, pane, povím vám něco, co bude státi za to, abyste poslechl. Můj otec má haldu peněz a jest vlivnou osobou v New Yorku. Odell-Carney má pravdu. Američtí architekti nedovedou narysovat dobrý plán ani na kurník. Co cheeme v New Yorku, jest rázný, dobrý, moderní anglický stavitel, nebo dva, aby jim něco ukázali. Jest tam jen několik paekalů, věřte mi. U Jova, Roxbury, nevíte, jak oceňuji vaše přátelství v této věci. Zjednoduši to nesmírně situaci. Ztratíte za mne dobré slovíčko, až přijde čas! Nuže, cheete teď?"

"Cheete, abych vám učinil dobrou vzájemnou službu," pravil Brock zvolna a smál se zlomyšlně. "Dobrá, budu hleděti, aby si vás slečna Rodneyová nezvala, můj hochu. Vyhledám ji ihned."

"Počkejte minutku," přerušil jej Freddie rychle. "Nespěchejte s tím tolik. Chci být předem jist Conance!"

"Už vím. Musím ihned Conance upozorniti, že jeden z nejvdějnějších a nejjalautnějších světnáků newyorských pravděpodobně učiní jí nabídku sňatku ke konci tohoto týne. To bude —"

"Nehesa!" vzkřikl Fred v rozhořčení. "Nepotřebujete to dělati! Učinil jsem jí nabídku již aspoň pětkrát, nebo šestkrát."

"A ona — ona se nerozhodla!" zvolal Brock a oči mu zájaskily.

"Nic takového, ne že by se nerozhodla. Řekla pokaždě nikoli! To je právě, proč jsem v louži, abych tak řekl."

"Ach!" bylo vše, co Brock řekl. Ovšem, nemohla přece milovati stvoření druhu Fredova! Pál se na jeho neúspěšek.

"Hrome! Jste šťastný tvor, Roxbury," pokračoval Freddie závistivě. "Peníze nejsou všechno. Vzáj jste si jednu z nejlépejších a nejpřívětivějších žen na světě. Jest zážrakem. Nemůžete mne křásti, že hodlám mít vaši ženu za švagrovu. Nuže, moha! Ach, ta dívka! Jste šťastný tvor!"

KAPITOLA DEVÁTÁ Přátelé rodiny.

Příleži čas, kdy Brock nutně objevil, že řije na vznešeném, ale neustátném místě, v oblačných výšcích. Ale dříve než na sklonku následujícího dne nestal se sám snižovati a vřčo, na kterou jej Freddie rosiřlující zpověř přivedla. Tehdy byl již dostatečně přesvědčen, že někdo, leda snad hlupák, nemohl by mít Conance v pole-

zení, že miluje Ulstervelta a přece naopak, byl snad on sám lépe na tom stran této radostné zvěsti? Nic nedokazovalo, že Constance o něho se zajímá, nehlédě ani k příjemnému závěrku, jaký se dal u souditi z opaku. Ve skutečnosti, dostal se rychle k strážlivé úvaze a nabyl přesvědčení, že nezajímá se o něho ani dost málo, leda snad jako o slušného švagra, ale nic více. Trápilo ho však také sdělení Edithy, jež byla bez útechy, ač snad bylo z velmi dobrých pramenů, že myslí, že její sestra jest zamilována. Nemohla však domysleti se, do koho. Poznala jen, že "jedná tak, jakoby byla zamilována."

"Mimochodem řečeno, Roxbury," pravila výstražně, "jest to nejzvrhlejší muž, jenž se zamiluje do ženy své sestry."

Kráčeli spolu horskou stezkou, nějaký kousek za ostatními. Nevěděli, že paní Odell-Carney zastavila se k odpočinku ve skalním výklenku nad stezkou, zarostlém křovím. Ovívala se líně, sedíc na kamenné lavičce, kterou člověk zřídil, aby zlepšil přírodu. Majíc ostrý sluch a pud vycvičený v londýnských galonech, mohla dobře slyšeti, co si povídají, když se přibližili. Slova, která zaslechla nejdříve a jež byla také příčinou, že napjala uši, byla tato:

"Nedávám žádnou záruku, Edith. Unavuje mne být jejím švagrem."

"Unavují vás já, Roxbury — to je to," řekla Edith plačtivým hlasem.

"Jste šťastna. Milujete a jste milována, tož prosím, neřkejte to takto. Není to hezké. Pomyslete jen na politování hodné postavení, v kterém vžím."

"Můj drahý Roxbury," zaznělo zeela přísně, "není-li již nic jiného, co má na vás vliv, pomyslete jen na dítě. Vždyť je tu Tootless a drahá Tootless zaslouží, aby se na ni mysli!"

"Ovšem, paní Odell-Carneyová nevěděla — nemohlo se to od ní očekávati — že paní Mederoftová mluví žertem."

"Má draba Edith," řekla právě tak pevně, "Tootless nemá nic společného s tímto případem. Víte to dobře, Constance to ví, já to vím, a celý svět to bude brzy vědět, že s ní nejsem vůbec příbuzným, s malou chuděrkou. Nenahlížím, proč by měla vřrat se v mé štěstí jen proto, že náhodou vzhazuje zdání, jakoby byl jejím otcem, ač jim naprosto nejsem. Nuže, mluvíme nyní o situaci docela rozumně."

Tato slova byla poslední, jež zachytila překvapená posluchačka. Dobře nebo! Co to bylo? Není to jeho dítě! O dvě minuty později byla paní Odell-Carneyová u místa, kde zanechal jejího ospalého manžela, který obnáti ležeti na hřeben hor, protože všechn svůj dech spotřeboval na kouření cigarety.

"Carney," pravila přísně, majíc rty sevřené a její oči dívaly se tvrdě na jeho obličej, "jak dlouho jsou Mederoftovi svoji?"

Zamžoural zdlobavě očima. "Kýho výra to mám vědět? Jak mi řekli je tomu —"

"Čtyři léta, myslím, že mi paní Mederoftová řekla. Jak staré jest jejich dítě?"

"Na mou duši, Agatho, jsem o tom v nejistotě, jako vy. Nevím to."

"Něco přes rok, aspoň tak mi bylo řečeno. Nuže, právě jsem slyšela od samotného Mederofta, že to není jeho dítě. Čí je tedy? Stála tu jako bohyň spravedlnosti. Zachytil jej veliký úžas a jeho brada se zatřásla. Výraz vyděšeného odporu usadil se v jeho netečných očích."

"Mé čestné slovo, Agatho, jak bych to měl vědět, u čerta! Neděvejte se takto na mne. Dávám vám své čestné slovo, neznám té ženy. Na mou duši, neznám jí, drahoušku."

Byl velmi opravdově vzrušen tím, co zdálo se mu přímou narážkou.

"Ach, nebuďte tak hloupý," zvolala. "Dobře nebo, je snad nějaký skandál v životě této pomilované hodné ženy?"

"Není nikdy žádný skandál v životě ženy, jen když je pomilování hodná," poznamenal pan Carney.

"Čí je tedy to děvčátko, není-li Mederofta?" tázala se znovu zachmuřené.

"Proklatě, Agatho, neptejte se mne!" pravil popuzeně a přejel si rukou čelo. "Řekl jsem vám již dvakrát, abyste zeptala se jich. Odvažují se tvrditi, že to vědí."

Podívala se na něho s odporem. "Jak pak bych měla udělati takovou věc! Věřte mi, nerozumím tomu všemu docela nic. Čtyři léta jsou spolu. Ano, jsem jista, že jest to tak. Carney, snad nedomníváte se —" Váhala. Ale nebylo třeba dokončiti tuto ošklivou otázku.

"Agatho," řekl uvažuje dobře o své poznámce, "co o tom všem soudím je, že Mederoft jest blázen. Vezměte si ku příkladu ta okna. Kdyby —"

"Co pak mají s tím ta okna společného? Jste rozhodně hloupý. A já jsem ji začala mít tolik ráda! Ano, dokonce jsem ji pozvala, aby nás přišla navštívit." Byla opravdu velmi sklíčena.

"A proč ne?" tázala se. "Nevšimnete si toho, Agatho, není to nic neobyčejného. Jest to velmi hezké stvoření a pro Mederofta až příliš dobré. On je hloupý osel. Dávno již jsem to řekl. Nechápu, u časa, jak si ho vůbec mohla vzít. Avšak, u Jova, Agatho, dobře chápu, jak ráda asi má toto toto dítěte, ať je jim kdokoliv. Poslechněte mého pokynu a nebuďte přisná ve svém posudku. Neřekněte nikdy ani slova o tom, co jste slyšela. Jestliže sami smířili se s touto situací, u čabla, proč bychom je měli odsuzovati? A předsim, nezbudíte podezření u Rodneyových." Tu snižoval postupně svůj hlas. "Je to pronárod a nepochopili by to. Odsoudili by je, ať je jejich sestřinec nebo jakákoli příbuzná. Dal bych za to rok nebo dvě léta svého života, kdybych skutečně věděl, zamřil-li Rodney koupiti moje akcie, čili ne." Řekl to myslíc na radost, jakou by měl, kdyby to již bylo skončeno. "Nemohu čekati dlouho."

"Jaké rozdíly jsou mezi Američany?" jala se přemítati. "Paní Mederoftová a její sestra jsou Američanky. Srovnajte je s Rodneyovými a s Ulsterveltem. Ne, Carney, nechci žádný skandál. Rodneyovi by nepochopili jak říkák. Rozřekli by ji na kusy a páli by se na jejich mukách. Ne, musíme ji pozvat, aby nás navštívila v Londýně. "Líbí se mi."

"A u Jova, Agatho, její sestra se mi líbí."

"Můj drahý, děvčátko jest rodušné."

"Ale jaký osel je Mederoft!"

A tak snad slunce jasněji se objevilo, že paní Odell-Carneyová byla nejistou ženou, která je dbala své povinnosti, poněkud zavřela svého muže do tajemství, které náhodou se dověděla, ale také že těšila se oba rozumnému nazírání na svět, poněkud dovedli citi a lidu.

(Pokračování.)

DRA. PETRA
HOBOKO

Je lékem, který obstál zkoušku více než stoletého stálého užívání. Čistí krev, posiluje a osvěžuje celou soustavu tělesnou a dodává sílu a pružnost životním ústrojům.
Připraveno z čistých zdrojů dodávajících kořinek a bylin neobsahuje ničeho než jen co prospívá. V případech chřipky, reumatismu, neudu žaludku, jater a ledvin jako lék nemá sobě rovného.

Někte ho koupiti v lékárnách, výřez dodává se lidem přímo skrze zvláštní jednatele. Není-li jednatele ve vašem sousedství, dopište jediným vyraštělím a majitelům.

DR. PETER FAHRNEY & SONS CO.,
19-25 So. Hoys Ave., CHICAGO, ILL.

THE
MERCHANTS NATIONAL BANK
OF OMAHA, NEB.

UNITED STATES DEPOSITORY
Capital \$500,000.00. Surplus and profita, \$700,00.00.

The Merchants National Banka otevřela spořitelni oddělení a bude platiti na uložené peníze 3 procenta úroku ročně - - - -

Chceme s vámi obchodovat

2773

LUTHER DRAKE, FRANK T. HAMILTON,
President. Vice President.

FRED P. HAMILTON B. H. MEILE C. B. DUGDALE,
Cashier. Ass't Cashier. Ass't Cashier.

Mohla dobře slyšeti, co si povídají.

ROYAL
Pilsenské
PIVO

72 kvartů
\$ 6.75

Royal Pilsenské Pivo jest české pivo, jest vařeno v nejlepší pivovaru, z českého chmele, českým sladkem právě tak, jak se vaří v Čechách.

Pošlete nám svou objednávku na sud piva ještě dnes. Za správnou dávku a spokojenost ručíme. Lahve Vám dáme na úvěr, neb jsme přesvědčeni, že je vrátíte v pořádku.

THE ROYAL BREWING CO.
306-12 West 6th Str., Kansas City, Mo.
Bok. D.

PURE CALIFORNIA WINE & BRANDIES

Jos. Bernard
1903 Blue Island Ave.
CHICAGO ILL.

Telephone Canal 842 Naše zvláštnost: Mt. Blanche Champagne

JOS. BERNARD,
—obchodník—
kalifornskými a importovanými viny a kořalkami

1903 Blue Island Ave. CHICAGO, ILL.